EIROPAS PARLAMENTS

2004 *2009*

Sesijas dokuments

2007. gada 31. augustā B6-0313/07

MUTISKS JAUTĀJUMS AR DEBATĒM O-0051/07
saskaņā ar Reglamenta 108. pantu
Iesnieguši Manfred Weber un Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā, Martine Roure, PSE grupas vārdā, Alexander Alvaro, ALDE grupas vārdā, Cristiana Muscardini un Roberta Angelilli, UEN grupas vārdā
Komisijai

Temats Cīņa pret terorismu

Pēc 11. septembra un 11. marta, kā arī Londonā notikušajiem terorisma aktiem ES ir pieņēmusi ES stratēģiju terorisma apkarošanai, ES rīcības plānu terorisma apkarošanai, pamatlēmumu par terorismu un vairākas iniciatīvas, lai ar ES terorisma apkarošanas koordinatora palīdzību pastiprinātu koordināciju starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un Eiropas iestādēm.

Starptautiskā līmenī EP nebija oficiāli iesaistījies terorisma apkarošanas pasākumos, bet Padome, uzsverot demokrātiskas atbildības nozīmi, 2006. gadā uzsāka augsta līmeņa politisko dialogu par terorisma apkarošanu, kurā piedalās svarīgākās cīņā pret terorismu iesaistītās Eiropas institūcijas.

Administratīvā līmenī starp dalībvalstīm jau notikušas divas salīdzinošas novērtēšanas attiecībā uz Eiropas Savienības stratēģijas īstenošanu, un Eiropas Policijas birojs, Eurojust un NATO Situāciju centrs (SITCEN) ir tikko sākuši izvērtēt draudu novērtējumu Eiropas līmenī.

Tomēr izrādās, ka, neraugoties uz visām minētajām iniciatīvām, ES ir nācies saskarties ar vairākiem terorisma aktu mēģinājumiem, kas rada virkni jautājumu.

1. Vai Eiropas Komisija plāno veikt visu līdz šim pieņemto terorisma apkarošanas pasākumu visaptverošu novērtējumu, kā arī izvērtēt to efektivitāti un īstenošanas pakāpi dalībvalstīs, iesaistot šajā procesā Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus? Un kā tiks iesaistītas dalībvalstis?

2. Kā Komisija plāno novērst trūkumus, kas minēti pēdējā Eiropas Policijas biroja un SITCEN ziņojumā par terorismu, un novērtēt dalībvalstu atbildes, kas sniegtas uz 2006. gada Eurojust anketas jautājumiem attiecībā uz pamatlēmuma par terorismu īstenošanu?

3. Kādi vēl pasākumi tika pieņemti, bet netika pienācīgi īstenoti, un kas bija atbildīgs par šo pasākumu īstenošanu un kāpēc tie netika pareizi īstenoti?

4. Vai Komisija tagad koncentrēs uzmanību uz esošo pasākumu īstenošanu, vai arī pašreiz tiek izstrādāti citi ierosinājumi?

5. Kā Komisija vērtē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Eiropas Savienību šai jomā? Vai Komisija piekrīt, ka ir vajadzīga lielāka savstarpējā uzticība ES iestāžu un dalībvalstu tiesībaizsardzības un terorisma apkarošanas dienestu starpā? Kādu tiesisko regulējumu Komisija paredz šiem formējumiem, un kāda loma tiks piešķirta SITCEN kā uzraudzības un koordinācijas instrumentam terorisma aktu izmeklēšanā?

6. Ņemot vērā G. de Vries atkāpšanos no amata 2007. gada februārī, vai Komisija uzskata, ka jāsaglabā ES terorisma apkarošanas koordinatora loma? Ja jā, tad ar kādām pilnvarām?

7. Kā Komisija plāno veicināt pretterorisma stratēģijas pieņemšanu ES pilsoņu vidū, pārredzamību, demokrātisko atbildību un Parlamenta iesaistīšanu? Vai Komisija nodrošinās LES 6. panta ievērošanu?

8. Attiecībā uz trešo valstu iesaistīšanu pēc 2007. gada ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmes kā Komisija plāno attīstīt transatlantisko sadarbību cīņā pret terorismu un noziedzību? Vai šī sadarbība tiks īstenota, izmantojot metodes, kas atbilst LES 6. pantam, un veicot paredzēto novērtēšanu nākamajā starpvaldību konferencē, kā tas ieteikts arī EP rezolūcijā par iespējamo CIP īstenoto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus?